

nødt til at rejse bort fra. Man kan i disse Dage se, at nede i de sydafrikanske Republikker en Del af Befolkningen maaske rejser bort, fordi en fremmed Magt har taget Herredømmet. Det er rimeligvis ikke klogt at gøre det, men de gøre det dog. Det er en Følelse, der driver dem ud af Landet. Det er den Art Følelse, som en Del af de rigtige Forsvarshøjremænd fra 80'erne, fra 70'erne, nære over for Venstremænd. Men naar man nærer saadanne Følelser og udtaler saadanne Meninger over for Landets Befolkning, er man i Virkeligheden ikke i Stand til at ordne en Sag som denne. Derfor tror jeg, at dette Ministerium, som siger om sig selv — i alt Fald gør dets Presse det — at det er et uforfalsket, ægte Højreministerium, vilde gøre klogest i, hvis det vil Forsvarssagen noget godt, at holde sig borte fra den. Jeg tror ligeledes, at Venstre gør klogest i at behandle Finanslovsforslaget paa disse Omraader ganske paa samme Maade som i sidste Samling. Denne Sag har Højre for Tiden begravet, der er ikke nu noget ved denne Sag at gøre.

Det var de to for Ministeriet nærmest liggende Opgaver, som den højtærede Kultusminister har udtalt sig om i Odense. Jeg synes ikke, det ser ud til at være Opgaver, der i Virkeligheden ligge for Ministeriet. Jeg tror, at Ministeriet vilde gøre heldigst i at lade dem ligge. Jeg skal til Slutning blot pege paa et Par Udtalelser af den højtærede Kultusminister. Den højtærede Minister sagde ovre i Odense, at Ministeriet ikke vilde lade sig tvinge bort. Naa, denne Udtalelse lægger jeg for mit Vedkommende ikke saa stor Vægt paa, for den er sandsynligvis mindre rettet til Folketinget end til Landstinget. Den højtærede Kultusminister véd jo, hvorledes det gaar til med at tvinge et Højreministerium bort, og det er maaske til de Folk „deroppe“, han har tænkt sig, at det var godt at sige et formanende Ord. Jeg skal ikke opholde mig ved denne Udtalelse. Men saa sagde den højtærede Kultusminister ligeledes ovre i Odense: Vi ere ogsaa forberedte paa at indrette os som et Forsvarsministerium paa den Maade, at vi indskrænke vort Arbejde til at værne om Administrationen! Se det er Ministeriet altsaa forberedt paa, at indskrænke sit Arbejde til at værne om Administrationen. Jeg véd nu ikke, om der er nogen, der angriber Administrationen, men er der ikke det — og det er der vist ikke — er det en let Opgave.

Altsaa Ministeriet, som begyndte med at sige: Vi ville værne Kongens Ret, Landstingets Ret, vi have 3 Opgaver, der ligge nærmest for os, er parat til at sige: Kongens Ret kan passe sig selv, Landstingets Ret kan passe sig selv, de 3 nærmest liggende Opgaver kunne ogsaa passe sig selv, vi forberede os paa at værne om Administrationen. Da nu Ministeriet har begyndt at forberede sig derpaa, ligger det fristende nær for os andre, som tro, at det ikke vilde være heldigt for det at tage fat paa disse Opgaver, at bede Ministeriet om straks at gaa ind som Forsvarsministerium og værne Administrationen og saa lade os andre se, om vi kunne faa Opgaverne førte igennem.

Neergaard: Det ærede Medlem, som plejer at føre Ordet ved 1ste Behandling for den Gruppe, hvortil jeg hører, er forhindret ved Sygdom fra at være til Stede, og jeg skal da gøre nogle Bemærkninger. De skulle kun blive faa, saa meget mere, som jeg i mange Henseender kan henholde mig til, hvad den ærede sidste Taler sagde. Det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) fremhævede, at den finansielle Stilling ikke var slettere, end at det vilde være muligt at gennemføre Skattekommissionens Forslag, at Staten meget vel kunde undvære det Beløb, her er Tale om. Og jeg er ikke i Stand til at se andet, end at det ærede Medlem heri havde Ret. De Forslag, der ere fremlagte ved Skattekommissionens Initiativ, ere i Virkeligheden ogsaa i finansiell Henseende efter mit Skøn forsvarlige, men selvfølgelig udelukker det ikke, at der bør vises en saa stor Økonomi som muligt ved Behandlingen af det foreliggende Finanslovsforslag. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Forslaget, det opfordrer jo i ingen Henseende til særlige Bemærkninger, det er en Gennemsnitsfinanslovslov, hvor der ikke — eller i alt Fald kun i ringe Grad — er taget ny Initiativer, et Finanslovsforslag, der i alt væsentligt forbliver i de gamle Baner, og som naturligvis vil faa, ligesom tidligere, en fuldt ud saglig Behandling her i Tinget.

Men Udviklingen gaar jo fremad og stiller bestandig Lovgivningsmagten ny Opgaver. Skattereformen er ingenlunde heller den eneste af de Opgaver vi allerede nu kunne øjne. Der er flere andre, som baade i denne og i de følgende Samlinger ville med Nødvendighed frembyde sig til Løsning, og Udviklingen skal, som sagt, nok sørge for hurtig at forøge Opgavernes Tal, hurtig for-